2026/1213

4.6.2026

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2026/1213,

29. mai 2026,

Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 20. koosolekul küsimustes, mis puudutavad kriminaalasjades tehtavat õigusalast koostööd, varjupaika ja tagasisaatmist, seoses järeldustega teatavaid konventsiooniosalisi käsitlevate soovituste rakendamise kohta ning seoses naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühma liikmete valimisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2, artikli 82 lõiget 2 ja artiklit 84 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Liit sõlmis Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) nõukogu otsuse (EL) 2023/1075 ([1]) alusel seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega ning nõukogu otsuse (EL) 2023/1076 ([2]) alusel seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist, niivõrd kui need kuuluvad liidu ainupädevusse. Konventsioon jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.

(2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivalla ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (GREVIO), kuidas konventsiooniosalised konventsiooni rakendavad. Konventsiooni artikli 68 lõike 11 kohaselt võtab GREVIO vastu aruande ja järeldused meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline võtab konventsiooni sätete rakendamiseks.

(3) Konventsiooniosaliste komisjon (edaspidi „komisjon“) võtab kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 vastu asjaomasele konventsiooniosalisele adresseeritud soovitusi, tuginedes GREVIO aruandele ja järeldustele. Kõnealustes soovitustes eristatakse meetmeid, mis tuleb võtta niipea kui võimalik ja mille kohta tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ning meetmeid, mis on küll olulised, kuid ei nõua samal tasemel viivitamatut tegutsemist. Selle kolmeaastase ajavahemiku lõpus peab asjaomane konventsiooniosaline esitama komisjonile aruande konventsiooni kümnes konkreetses valdkonnas võetud meetmete kohta. Esitatud aruande ja lisateabe põhjal võtab komisjon vastu oma sekretariaadi koostatud järeldused soovituste rakendamise kohta.

([1]) Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023 lk 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

(4) Komisjon võtab oma 20. koosolekul 2. juunil 2026 eeldatavasti vastu järgmised järelduste eelnõud üheksat konventsiooniosalist käsitlevate soovituste rakendamise kohta (edaspidi „järelduste eelnõud“):

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Bosniat ja Hertsegoviinat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026)4 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Küprost käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)5 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Eestit käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)6 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Gruusiat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)7 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Saksamaad käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026)8 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Islandit käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)9 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Norrat käsitlevate soovituste rakendamise kohta(dokument IC-CP (2026)10 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Rumeeniat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026)11 prov);

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Šveitsi käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)12 prov).

(5) Järelduste eelnõudes käsitletakse konventsiooni nende sätete rakendamist, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, näiteks naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvrite kaitse ja toetamise küsimusi. Järelduste eelnõudes käsitletakse ka konventsiooni nende sätete rakendamist, mis puudutavad varjupaika ja mittetagasisaatmist. Need küsimused on hõlmatud liidu *acquis*'ga, eelkõige nõukogu direktiiviga 2003/86/EÜ, ([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2012/29/EL, ([4]) (EL) 2024/1346 ([5]) ja (EL) 2024/1385 ([6]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) 2024/1347 ([7]) ja (EL) 2024/1348 ([8]).

(6) Järelduste eelnõudel on õiguslik toime, sest need võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna võivad mõjutada konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus. Seetõttu on asjakohane määrata kindlaks komisjonis liidu nimel võetav seisukoht küsimustes, mis puudutavad kriminaalasjades tehtavat õigusalast koostööd, varjupaika ja mittetagasisaatmist.

([3]) Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/et).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57, http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/et).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/et).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, mis käsitleb naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist (ELT, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/et).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1347, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2003/109/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/95/EL (ELT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/et).

(7) On oluline märkida, et konventsiooni teatavate artiklitega seotud järelduste eelnõud kuuluvad üksnes osaliselt liidu pädevusse. Kõnealuste artiklite puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust. Eelkõige konventsiooni artikleid 49 ja 50 käsitlevate järelduste puhul ei tohiks käesolev otsus mõjutada liikmesriikide pädevust oma kohtusüsteemide sisemise korralduse ja haldamise valdkonnas ning konventsiooni artiklit 31 käsitlevate järelduste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust perekonnaõiguse valdkonnas.

(8) Bosnia ja Hertsegoviina puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja ühtlustada konventsiooni rakendamiseks välja töötatud poliitikapõhimõtteid ja võetud meetmeid, tagades, et need hõlmavad kõiki naistevastase vägivalla vorme ja riigi territooriumi kõiki osi ning et neid jälgitakse ja hinnatakse sõltumatult (konventsiooni artikkel 7); ühtlustada olemasolevate koordineerivate asutuste arvu ja tagada piisavad rahalised vahendid (konventsiooni artikkel 10); jätkata jõupingutusi, et koguda süstemaatilisi, võrreldavaid ja disagregeeritud andmeid kõigist asjakohastest allikatest (konventsiooni artikkel 11); tagada, et otsese ohu korral väljastatakse kiiresti kohene lähenemiskeeld, mida võib laiendada ohvri lastele, ning et selliste keeldude vahel ei ole lünki (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning võimaldada konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvatel vägivalla ohvriks langenud naissoost rändajatel taotleda sõltumatut elamisluba (konventsiooni artikkel 59). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(9) Küprose puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada konventsiooni sätete rakendamine ilma diskrimineerimiseta (konventsiooni artikkel 4); jätkata jõupingutusi süstemaatiliste, võrreldavate ja disagregeeritud andmete kogumiseks kõigist asjakohastest allikatest (konventsiooni artikkel 11); võimaldada pädevatel asutustel anda korraldusi otsese ohu olukorras perevägivalla toimepanija ühisest elukohast välja tõstmiseks ning tagada selliste korralduste järelevalve ja täitmine ning rikkumiste eest määratavate karistuste tõhus kohaldamine praktikas (konventsiooni artiklid 52 ja 53) ning töötada välja ja rakendada suuniseid sootundlike vastuvõtumenetluste ning naiste- ja tütarlastevastase soolise vägivalla ennetamise kohta varjupaigataotlejate majutamisel (konventsiooni artikkel 60). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(10) Eesti puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada, et asjakohaste poliitikasuundade ja meetmetega käsitletakse kõiki konventsiooniga hõlmatud naistevastase vägivalla vorme ning et neid rakendatakse vägivalla soolisustatud mõistmise alusel ja et nende mõju hinnatakse (konventsiooni artikkel 7); tagada, et eestkoste- ja külastusmenetluses pööratakse nõuetekohast tähelepanukoduvägivalla ohvriks langenud naiste ja nende laste turvalisusele (konventsiooni artikkel 31), ning tagada, et hädaolukorras rakendatavat kohest lähenemiskeeldu käsitlev õigusraamistik ja tavad on konventsiooniga kooskõlas (konventsiooni artikkel 52). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(11) Gruusia puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada, et kõigi asjakohaste poliitikasuundade ja meetmetega rakendatakse soolisustatud arusaama vägivallast ja et nende mõju hinnatakse süstemaatiliselt (konventsiooni artikkel 7); tagada naiste õiguste organisatsioonidele piisav ja kestlik rahastamine ning nendega korrapäraselt konsulteerimine (konventsiooni artikkel 9); tagada, et asjaomaste osalejate vaheliseks koordineerimiseks ja koostööks on loodud institutsionaliseeritud struktuurid, et tagada mitut asutust hõlmav ja koordineeritud reageerimine kõigile konventsiooniga hõlmatud vägivallavormidele (konventsiooni artikkel 18); suurendada varjupaikade arvu ja vastuvõtusuutlikkust ning tagada samasoolistele inimestele mõeldud varjupaikade olemasolu (konventsiooni artikkel 23) ning tagada, et vägistamise eest saab kriminaalvastutusele võtta ilma tarbetute menetluste või tavadeta, mis võivad ohvreid uuesti traumeerida (konventsiooni artiklid 49 ja 50). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(12) Saksamaa puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja võtta vastu konventsioonile vastavad üleriigilised määratlused (konventsiooni artikkel 3); tagada kõigi asjaomaste osalejate vaheline koordineerimine ja koostöö naistevastase vägivalla ja perevägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise poliitika ja meetmete rakendamisel ning kujundada välja mitut asutust hõlmav ja koordineeritud reaktsioon ilma diskrimineerimiseta (konventsiooni artikkel 7) ning tagada, et kõik asjaomased sektorid koguvad disagregeeritud andmeid (konventsiooni artikkel 11). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(13) Islandi puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada, et riiklikule koordineerimisasutusele antakse tema ülesannete täitmiseks selged volitused ja sihtotstarbelised vahendid (konventsiooni artikkel 10), ning tugevdada süüdistuse esitamise ja uurimise suutlikkust naistevastase vägivalla kõigi vormide puhul ning tagada süstemaatiline ja sugu arvestav riskihindamine (konventsiooni artiklid 49, 50 ja 51). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(14) Norra puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada, et riigi poliitikadokumendid on hästi kooskõlastatud ja reageerivad terviklikult naistevastase vägivalla ja perevägivalla kõigile vormidele (konventsiooni artikkel 7); tagada, et asjaomaste sidusrühmade kogutud andmed on disagregeeritud (konventsiooni artikkel 11), ning võtta meetmeid tagamaks, et pädevad asutused saavad otsese ohu korral anda perevägivalla toimepanijale korralduse lahkuda ohvri elukohast, ja lühendada selliste korralduste menetlemise aega (konventsiooni artikkel 52). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(15) Rumeenia puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja parandada konventsiooni kohaldamist kõigi konventsiooniga hõlmatud vägivallavormide suhtes, tagada konventsiooni sätete rakendamine ilma diskrimineerimiseta, võtta meetmeid, et viia asjakohased õigusaktid kooskõlla perevägivalla määratlusega, ning lisada Rumeenia perevägivalla seadusesse sooline perspektiiv (konventsiooni artiklid 3 ja 4); tagada koordineerimine ja koostöö kõigi asjaomaste osalejate vahel naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitika ja meetmete rakendamisel (konventsiooni artikkel 7); tagada piisavad rahalised vahendid asjakohaste poliitikasuundade ja meetmete rakendamiseks ning stabiilne ja kestlik rahastamine ohvreid toetavatele naiste vabaühendustele (konventsiooni artikkel 8) ning tagada disagregeeritud andmete kogumine (konventsiooni artikkel 11). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(16) Šveitsi puhul on soovituste rakendamist käsitlevas järelduste eelnõus märgitud, et on vaja tagada ühine arusaam naistevastasest vägivallast kooskõlas konventsiooniga ning teha jõupingutusi intersektsionaalse diskrimineerimisega kokku puutuvate ohvrite vastu suunatud vägivallaga tegelemiseks ja selle vastu võitlemiseks (konventsiooni artiklid 3 ja 4); tagada asjakohaste poliitikasuundade ja meetmete asjakohane rahastamine ning vägivalla naisohvritele spetsialiseeritud tugiteenuseid osutavate organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); jätkata jõupingutusi, et parandada disagregeeritud andmete kogumist kriminaalõigussüsteemis (konventsiooni artikkel 11); tagada ohvritele ja nende lastele juurdepääs spetsiaalsetele varjupaikadele kogu riigis (konventsiooni artiklid 22 ja 23) ning tagada ohvrite ja nende laste turvalisus, kui perevägivalla toimepanija kasutab oma külastusõigust (konventsiooni artikkel 31). Kuna kõnealune järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

(17) Oma 20. koosolekul 2. juunil 2026 valib komisjon eeldatavasti viis GREVIO liiget. Valituks osutumise korral on nad ametis 1. septembrist 2026 kuni 31. augustini 2030. Konventsiooni artikli 66 kohaselt koosneb GREVIO 15 liikmest. Komisjon valib GREVIO liikmed konventsiooniosaliste esitatud kandidaatide hulgast nelja-aastaseks ametiajaks, mida võib pikendada üks kord. GREVIO liikmed valitakse konventsiooniosaliste kodanike hulgast, võttes arvesse soolist ja geograafilist tasakaalu ning multidistsiplinaarseid eksperditeadmisi naistevastase vägivalla ja perevägivalla vastase võitluse valdkonnas.

(18) Komisjoni liikmena on liidul kavandataval GREVIO viie liikme valimisel õigus viiele häälele. Komisjon valib need viis GREVIO liiget 13 konventsiooniosalise esitatud 15 kandidaadi hulgast. Kandidaate esitanud 13 riigi hulgas on 11 liidu liikmesriiki. Kuna kõigil esitatud kandidaatidel on naistevastase vägivalla ja perevägivalla vastase võitluse alal ulatuslik mitut valdkonda hõlmav kogemus, nagu on kirjeldatud dokumendis IC-CP(2026)2, peaks liidu seisukoht olema kõnealustel valimistel hääletamisest hoiduda.

(19) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokolli artikli 4 kohaldamist, ei osale Iirimaa käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(20) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 20. koosolekul, on järgmine:

1) mitte esitada vastuväiteid järgmiste aktide vastuvõtmisele:

   a) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Bosniat ja Hertsegoviinat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026)4 prov);

   b) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Küprost käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026) 5 prov);

   c) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Eestit käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026)6 prov);

   d) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Gruusiat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)7 prov);

   e) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Saksamaad käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)8 prov);

   f) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Islandit käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026) 9 prov);

   g) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Norrat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026) 10 prov);

   h) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Rumeeniat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP (2026)11 prov);

   i) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Šveitsi käsitlevate soovituste rakendamise kohta (dokument IC-CP(2026) 12 prov);

2) hoiduda Euroopa Nõukogu naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühma (GREVIO) viie liikme valimistel hääletamisest.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 29. mai 2026

Nõukogu nimel

eesistuja

M. RAOUNA